

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd Athanasius apud virginem quandam pudicam & formosam
delitescens, post septem annos exactos comparuit, & Alexandriam
ingressus est. Capvt VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

SŌZOMENI HISTOR.

& ecclesiarū propriā, inquisitio fieret, grauer torq̄ueban-
 tur & in carceres etiam conijciebantur. Quare ex his om-
 nibus cōiectura capi potest eum, quanquam in cædibus fa-
 ciendis, & supplicijs ad corpus cruciandum excogitandis,
 paulo moderatior fuit his, qui antè ecclesiam fuerant per-
 secuti, in alijs tamen rebus longe fuisse crudeliorem. Nam
 constat illum in omnibus acerbè & grauer eam affli-
 ctasse, præterquam quòd episcopos & sacerdotes tempo-
 ribus Cōstantij exilio addictos reuocauit. Ac fama est eū
 non misericordia adductū istud de illis mādatum dedisse,
 sed vt vel ipsi ob mutuam inter se susceptam contentionē,
 bello intestino oppugnarent ecclesiam, & à suis ipsorū le-
 gibus institutisq; desciscerent, vel vt ille ipse Cōstantij
 existimationem maleuola obtrectatione læderet. Nam ei
 iam mortuo odiū per vniuersum imperiū se cōcitatum
 putabat, si tum Gentiles, vt suæ religionis fautores, obser-
 uantia coleret, tum his, qui eo regnante, propter Chri-
 stum grauer cruciabantur, tanquam iniuria affectis mise-
 ricordem se præberet. Quinetiam eunuchos velut in eūbe-
 neuolos, è palatio exegit. Eusebium item, qui in eius aula
 principem locum tenuerat, morte multauit. Etenim cum
 isto priuatim sibi intercedebant inimicitia, propterea q̄
 Gallum fratrem insidijs ab eo paratis interfectum suspi-
 catur. Aëtium porrò hæresis Eunomianæ authorem exi-
 lio à Constantio condemnatum, & suspectum præterea,
 ob consuetudinem quam cum Gallo habuerat, literis per-
 humanitūs scriptis, factaq̄ue ei potestate quoque iumen-
 torum, quæ ad cursum publicum subministrari solent, ad se
 accersiuit. Adde his Eleusiu episcopum Cyzici, cui simili
 de causa tum in mandatis dedit, grauisima multa ei præ-
 scripta, vt suis sumptibus intra bimestre spatiū ecclesiam
 Nouatianorum, quam, imperante Cōstantio, diruerat, de-
 nuò ædificaret. Denique alia etiam cōplura reperire licet,
 quæ propter odium imperatoris Cōstantij ipse partim se-
 cerat, partim ab alijs fieri permiserat.

*Quòd Athanasius apud virginem quandam pudicam &
 formosam delitescens, post septem annos exactos
 comparuit, & Alexandriam ingressus est.*

CAPVT VI.

Eodem

Eodem tēpore Athanasius, qui hactenus eodē in loco delituerat, in quo ætatē antē degerat, nūtiata Cōstantij morte noctu in Alexādrina ecclesia visus est. Quæ res oībus permagnā ideo admirationē excitabat, & adeo repente præter expectationē omniū acciderat. Nā cū fraudulēto impulsu necessariorū Georgij, & imperatoris mādato, præfectus ordinū militariū Aegypti sedulo conatus eū cōprehendere, vti suprà demonstratū est, minime, quod volebat, consecutus esset, Athanasius fuga ex eius manibus elapsus, ad imperium Iuliani, quo de nūc agitur, apud quādā sacratā virginē in ipsa vrbe Alexādrina latitauit: quā quidē virginē pulchritudine tantū oībus illius temporis mulieribus antecelluisse accepimus, vt sicut oībus in eam intuentibus miraculū putabatur, sic viris modestiā & continentiā profitētibus fugienda videretur, ne ex suspitione labes aliqua ipsis aspergeretur infamiæ. Erat enim in ipso etiam ætatis flore pudica cum primis & casta: quæ res, etiā si naturæ adiumentū ei nō accedat, afferre tamē ad insignē corporis pulchritudinē solet nō parū ornamēti. Nā vt verū dicamus, nō vt quibusdā placet, qualia sunt corpora, talē cōsueuisse esse animū, sed ex animi institutis mores corporis effingi solere: & qualē rē quisq; fortē aīo instituat, talē ipsum quoq; videri eo tēpore, quo eā instituat. Cui quidem sententiæ, nemo certe credo, si modò in eā accuratē inquiret, oīno cōtradiçturus est. Athanasium autē ferūt diuina visione, quæ eū ita saluū fore submonuerat, impulsū, ad hanc virginē profugisse: ac mihi profecto in rei euentū intuenti ista nō sine diuina prouidētia administrata videntur: vt scilicet tum Athanasii necessarijs, si quis ab eis curiosē de eo q̄rere aggredere, vel iurare cogeret, nihil exhiberetur negocij, tū ille ipse apud hanc occultatus, tutò posset delitescere: quæ quanquam ob pulchritudinē non satis integrū putauit, vt sacerdos secū ætatē degeret, ne inde in suspitionē vocaretur, tamē propter animi magnitudinem eum in suas ædes excepit, & summa prudentia ac cautione adhibita, seruauit incolumen, & tam fidam custodem, ministramque tam sedulam ei se præbuit, vt pedes eius lauaret, & res ad victum necessarias, aliasq; etiam oēs, quas natura, dū vrget necessitas, nos subite cogit, ipsa

SOZOMENI HISTOR.

sola subministraret: quinetiã libros, quibus opus habebat, ab aliis pro eo mutuò acciperet: & tamen ista ad prolixum temporis spatium facta essent, tamen ne vnus quidem ex ciuibus Alexandrinis omnino ea cognosceret.

De Georgii episcopi Alexandrini propter ea que in Mithrio acciderunt, interfectione, & quòd interfectus camelò impositus, contumeliæ causa populo spectandus circumducebatur, & quid ea de re scripserit Iulianus, de Theodorito sacrorum Antiochiæ vasorum custode, & quòd propter ea Iulianus præuicatoris auunculus, genitalibus eius à vermibus exesis, interit. CAP. VII.

Athanasius igitur ad hunc modum cõseruatus, & præter omnium expectationem in ecclesia visus, vnde venisset, ne vnus quidem intellexit. Populus autem Alexandrinus maximo ob hanc rem exultans gaudio, ecclesias illi reddidit. Quare Ariani inde eiectione, priuatis in ædibus separatim cõuentus egerunt, atq; Lucium pro Georgio, suæ hæresis episcopum designarunt. Siquidem Georgius iam casu fuerat interfectus. Nam simul ac magistratus palàm prædicarunt Constantium de vita decessisse, & Iulianum imperatorem declaratum esse, multitudo Gentiliùm Alexandriam incolentium seditionem conflauit. Atque clamore edito, & conuitiis iactatis, impetum in eum faciunt, velut iam iam interfecturi. Verum imperu in præsentia represso, illo quidẽ tempore eum in vinculis solùm tenebant: sed non ita diu post, prima luce properè ad carcerem cõcurrentes, illum trucidabant. Quem deinde camelò imponunt, totumq; diem cõtumeliis lacerant, postremò sub crepusculum igni cremandum tradunt. Neque tamen me fugit Arianos prædicare hanc cladem à fautoribus Athanasij Georgio inflictam esse. Verum facilius adducor, vt credam facinus Gentilium fuisse, cum cõsydero multo plures odij in eum causas illis suppetiuisse: maximè autem omnium, quòd ipsorum statuas & delubra cõtumeliosè deformasset, & sacrificia ac ritus patrios prohibuisset. Auxit itè in eum odij potentia, quam in aula consecutus fuerat: Siquidem populus erga eum non aliter ac solet erga homines, qui potètia & autho-